

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1010

z dnia 21 czerwca 2016 r.

**w sprawie adekwatności właściwych organów niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich
zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 3727)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającą dyrektywę Rady 84/253/EWG (¹), w szczególności jej art. 47 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na przekazanie właściwym organom państwa trzeciego dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich zatwierdzonych przez nie, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń związanych z danymi badaniami ustawowymi jedynie pod warunkiem spełnienia przez te organy wymogów uznanych za adekwatne przez Komisję i istnienia opartych o zasadę wzajemności ustaleń roboczych pomiędzy właściwymi organami państwa trzeciego a właściwymi organami danych państw członkowskich. Należy zatem stwierdzić, czy właściwe organy określonych państw trzecich spełniają wymogi, które są uznawane za adekwatne do celów przekazywania im dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich oraz sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń.
- (2) Decyzja o adekwatności zgodnie z art. 47 ust. 3 dyrektywy 2006/43/WE nie odnosi się do innych szczególnych wymogów w zakresie przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, takich jak umowa w sprawie wzajemnych ustaleń roboczych pomiędzy właściwymi organami określonymi w art. 47 ust. 1 lit. d) tej dyrektywy czy wymogi dotyczące przekazywania danych osobowych określone w art. 47 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.
- (3) Do celów niniejszej decyzji właściwe organy niektórych terytoriów, które są określone ustawowo i są odpowiedzialne za regulację i/lub sprawowanie nadzoru nad biegłymi rewidentami i firmami audytorskimi bądź nad ich szczególnymi aspektami na tych terytoriach powinny być traktowane jako właściwe organy państw trzecich.
- (4) Przekazanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich właściwym organom państwa trzeciego lub terytorium trzeciego jest istotną kwestią dotyczącą interesu publicznego związanego z pełnieniem niezależnego nadzoru publicznego. W związku z tym właściwe organy państw członkowskich powinny, w ramach ustaleń roboczych, o których mowa w art. 47 ust. 2 dyrektywy 2006/43/WE, zapewnić, aby właściwy organ danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego wykorzystywał wszelkie dokumenty przekazane mu zgodnie z art. 47 ust. 1 tej dyrektywy wyłącznie do wykonywania swoich funkcji w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewnienia jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich.
- (5) Przekazanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich właściwym organom państwa trzeciego lub terytorium trzeciego obejmuje udzielenie dostępu do tych dokumentów lub przekazanie takich dokumentów takiemu organowi przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską będącą w posiadaniu dokumentów za uprzednią zgodą właściwego organu danego państwa członkowskiego lub przez ten organ.

(¹) Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

- (6) W przypadku przeprowadzania inspekcji lub dochodzeń biegłym rewidentom i firmom audytorskim nie wolno udostępniać ani przekazywać ich dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów właściwym organom państw trzecich lub terytoriów trzecich na warunkach innych niż te określone w art. 47 dyrektywy 2006/43/WE oraz w niniejszej decyzji.
- (7) Nie naruszając art. 47 ust. 4 dyrektywy 2006/43/WE, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby do celów nadzoru publicznego, zapewnienia jakości oraz przeprowadzania dochodzeń biegłych rewidentów i firm audytorskich kontakty między zatwierdzonymi przez nie biegłymi rewidentami lub firmami audytorskimi a właściwym organem danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego odbywały się za pośrednictwem właściwych organów danego państwa członkowskiego.
- (8) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ustalenia robocze wymagane na mocy dyrektywy 2006/43/WE dotyczące przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń między ich właściwymi organami a właściwymi organami państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, które podlegają niniejszej decyzji, były uzgadniane na zasadzie wzajemności i obejmowały ochronę wszelkich tajemnic zawodowych oraz wrażliwych informacji handlowych znajdujących się w takich dokumentach odnoszących się do badanych jednostek, w tym ich własności przemysłowej i intelektualnej, lub do biegłych rewidentów i firm audytorskich, które badały te podmioty.
- (9) Jeżeli przekazanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń właściwym organom państwa trzeciego lub terytorium trzeciego wiąże się z ujawnieniem danych osobowych, takie ujawnienie jest zgodne z prawem jedynie wtedy, gdy spełnia również wymogi dotyczące międzynarodowego przekazywania danych określone w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/43/WE wymaga się zatem od państw członkowskich zapewnienia, aby przekazywanie danych osobowych między ich właściwymi organami a właściwym organem danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego było zgodne z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby istniały odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony przekazywanych danych osobowych, w razie konieczności za pomocą wiążących umów, oraz zapewnić, aby właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium trzeciego nie ujawniał dalej danych osobowych zawartych w przekazanych dokumentach bez uprzedniej zgody właściwych organów danych państw członkowskich.
- (10) Ocenę adekwatności wymogów, którym podlega właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium trzeciego przeprowadza się w świetle wymogów współpracy regulacyjnej określonych w art. 36 dyrektywy 2006/43/WE lub zasadniczo równoważnych rezultatów funkcjonalnych. W szczególności, ocena adekwatności powinna być przeprowadzona z uwzględnieniem kompetencji wykonywanych przez właściwy organ danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, stosownych zabezpieczeń zapobiegających naruszaniu zasad poufności i tajemnicy zawodowej oraz warunków ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, na podstawie których te właściwe organy mogą współpracować z właściwymi organami państw członkowskich.
- (11) Osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy państw trzecich lub terytoriów trzecich, które otrzymują dokumentację roboczą z badania lub inne dokumenty zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE, powinny być zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej.
- (12) Zatwierdzeni przez państwo członkowskie biegli rewidentzi i firmy audytorskie badające przedsiębiorstwa, które wyemitowały papiery wartościowe w Brazylii, w Międzynarodowym Centrum Finansowym w Dubaju, w Guernsey, w Indonezji, na Wyspie Man, w Jersey, w Malezji, w Republice Południowej Afryki, w Korei Południowej, w Tajwanie lub w Tajlandii lub które wchodzi w skład grupy wydającej ustawowe skonsolidowane sprawozdanie finansowe w jednym z tych państw trzecich lub terytoriów trzecich, podlegają przepisom prawa krajowego danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego. Należy zatem zdecydować, czy właściwe organy tych państw trzecich i terytoriów trzecich spełniają wymogi, które można uważać za adekwatne z uwzględnieniem wymogów współpracy regulacyjnej określonych w art. 36 dyrektywy 2006/43/WE lub za zasadniczo równoważne pod względem funkcji.
- (13) Ocenę adekwatności do celów art. 47 dyrektywy 2006/43/WE przeprowadzono w odniesieniu do właściwych organów Brazylii, Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju, Guernsey, Indonezji, Wyspy Man, Jersey, Malezji, Republiki Południowej Afryki, Korei Południowej, Tajwanu i Tajlandii. Decyzje o adekwatności tych organów powinny opierać się na tych ocenach.
- (14) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii (Comissão de Valores Mobiliários, CVN) jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Brazylii może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.

- (15) Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza on adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jego obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Dubaju i Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju może przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (16) Rejestr Spółek Guernsey jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza on adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Guernsey może on przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Rejestr Spółek Guernsey spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (17) Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji wykonuje swoje obowiązki łącznie lub równoległe do Urzędu Regulacji Rynków Finansowych, ale jest krajowym organem regulacyjnym zawodu biegłego rewidenta w Indonezji. Dlatego Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji jest organem właściwym do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE. Wprowadza ono adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jego obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Wniosek, że Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji może przekazać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE, może obecnie opierać się na wykładni przepisów ustawowych i wykonawczych Indonezji. Współpraca regulacyjna między Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji a właściwymi organami państw członkowskich powinna w związku z tym być przedmiotem ścisłego monitorowania i przeglądu dokonywanego przez Komisję. Na tej podstawie Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE na czas określony.
- (18) Komisja Nadzoru Finansowego Wyspy Man jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wyspy Man może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Nadzoru Finansowego Wyspy Man spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (19) Komisja Usług Finansowych Jersey jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Jersey może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Usług Finansowych Jersey spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (20) Rada Nadzoru Audytowego Malezji jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich, w tym w odniesieniu do kwestii współpracy z odpowiednimi zagranicznymi organami w zakresie wymiany i przekazywania informacji do celów nadzoru nad audytem, a niniejsza decyzja obejmuje jedynie te kompetencje. Rada Nadzoru Audytowego wykonuje swoje obowiązki w imieniu Komisji Papierów Wartościowych Malezji, ale działa niezależnie od niej.

Dlatego Rada Nadzoru Audytowego Malezji jest organem właściwym do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Malezji może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Rada Nadzoru Audytowego Malezji spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.

- (21) Niezależna Rada Regulacyjna ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Republiki Południowej Afryki może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Dokumenty uzyskane przy dokonywaniu inspekcji oraz sprawozdania z inspekcji mogą jednak zostać udostępnione wyłącznie za zgodą danego biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej zarejestrowanych przez Niezależną Radę Regulacyjną ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki. Wymóg ten może stwarzać trudności podczas wdrażania wymogów dotyczących współpracy regulacyjnej określonych w art. 47 dyrektywy 2006/43/WE. W związku z tym współpraca regulacyjna pomiędzy Niezależną Radą Regulacyjną ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki i właściwymi organami państw członkowskich powinna być przedmiotem ścisłego monitorowania i przeglądu dokonywanego przez Komisję, aby ocenić, czy wymóg uzyskania zgody stanowi przeszkodę dla wymiany informacji w praktyce. Na tej podstawie Niezależna Rada Regulacyjna ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE na czas określony.
- (22) Komisja Usług Finansowych Korei Południowej i Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej wewnątrz Komisji Usług Finansowych są organami właściwymi w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Komisja Usług Finansowych ponosi odpowiedzialność za ogólną politykę dotyczącą kwestii nadzoru, zaś Służby Nadzoru Finansowego ponoszą odpowiedzialność za prowadzenie inspekcji i dochodzeń dla Komisji Usług Finansowych. Niniejsza decyzja obejmuje Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej wewnątrz Komisji Usług Finansowych oraz kompetencje Komisji Usług Finansowych w zakresie nadzoru audytowego. Komisja Usług Finansowych oraz Służby Nadzoru Finansowego stosują adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez ich obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek organom lub osobom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Korei Południowej mogą one przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Usług Finansowych Korei Południowej oraz Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej spełniają wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (23) Komisja Nadzoru Finansowego Tajwanu jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Tajwanu może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Nadzoru Finansowego Tajwanu spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (24) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Tajlandii jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Tajlandii może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Tajlandii spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (25) Niniejsza decyzja nie narusza uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w art. 25 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).

(¹) Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (26) Niniejsza decyzja ma na celu ułatwienie skutecznej współpracy pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich a właściwymi organami Brazylii, Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju, Guernsey, Indonezji, Wyspy Man, Jersey, Malezji, Republiki Południowej Afryki, Korei Południowej, Tajwanu i Tajlandii. Jej celem jest umożliwienie tym organom wykonywania ich funkcji w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz przeprowadzania dochodzeń, a jednocześnie ochrona praw zainteresowanych stron. Państwa członkowskie zobowiązane są powiadomić Komisję o zawartych z tymi organami wzajemnych ustaleniach roboczych, aby umożliwić jej dokonanie oceny, czy współpraca odbywa się zgodnie z art. 47 dyrektywy 2006/43/WE.
- (27) Ostatecznym celem współpracy w zakresie nadzoru audytowego z Brazylią, Międzynarodowym Centrum Finansowym w Dubaju, Guernsey, Indonezją, Wyspą Man, Jersey, Malezją, Republiką Południowej Afryki, Koreą Południową, Tajwanem i Tajlandią jest osiągnięcie sytuacji wzajemnego zaufania do swoich systemów nadzoru. W ten sposób przekazywanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń powinno stać się wyjątkiem. Wzajemne zaufanie oparte byłoby na równoważności systemów nadzoru audytowego w Unii i w danym kraju trzecim lub terytorium trzecim.
- (28) Komisja będzie regularnie monitorować zmiany ram nadzorczych i regulacyjnych tych państw trzecich i terytoriów trzecich. Niniejsza decyzja zostanie poddana stosownemu przeglądowi w świetle zmian nadzoru i zmian regulacyjnych w Unii i w danych państwach trzecich oraz terytoriach trzecich, z uwzględnieniem dostępnych źródeł odpowiednich informacji. W szczególności Komisja, wspierana przez KEONA, o którym mowa w art. 30 ust. 7 lit. c) i art. 30 ust. 12 rozporządzenia (UE) nr 537/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, może dokonać ponownej oceny adekwatności w dowolnym momencie, w szczególności jeżeli nastąpiła zmiana odpowiednich przepisów lub faktów. Taka ponowna ocena mogłaby doprowadzić do wycofania oświadczenia o adekwatności.
- (29) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 17 grudnia 2015 r.
- (30) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 48 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wymogi, które uważane są za adekwatne w rozumieniu art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE do celów przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń na mocy art. 47 ust. 1 tej dyrektywy, spełniają następujące właściwe organy państw trzecich lub terytoriów trzecich:

- 1) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii (Comissão de Valores Mobiliários, CVN);
- 2) Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju;
- 3) Rejestr Spółek Guernsey;
- 4) Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji;
- 5) Komisja Nadzoru Finansowego Wyspy Man;
- 6) Komisja Usług Finansowych Jersey;
- 7) Rada Nadzoru Audytowego Malezji;
- 8) Niezależna Rada Regulacyjna ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158, 27.5.2014, s. 77).

- 9) Komisja Usług Finansowych Korei Południowej i Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej;
- 10) Komisja Nadzoru Finansowego Tajwanu;
- 11) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Tajlandii.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy dokumentacja robocza z badania lub inne dokumenty będące w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich znajdują się w wyłącznym posiadaniu biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej zarejestrowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie rejestracji biegłego rewidenta grupy, a właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji biegłego rewidenta grupy otrzymał wniosek o przekazanie od któregokolwiek z organów, o których mowa w art. 1, tego rodzaju dokumentacja lub dokumenty były przekazywane właściwemu organowi danego kraju trzeciego lub terytorium trzeciego wyłącznie pod warunkiem udzielenia wyraźnej zgody na ich przekazanie przez właściwy organ tego pierwszego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

W odniesieniu do właściwych organów, o których mowa w art. 1 pkt 4 i 8, niniejsza decyzja ma zastosowanie do dnia 31 lipca 2019 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jonathan HILL
Członek Komisji
